20/07/2023

Λευκωσία: Μνημόσυνο για τους πεσόντες της Τουρκικής εισβολής στον Καθεδρικό Ναό Αποστόλου Βαρνάβα

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Τελέστηκε την Πέμπτη 20 Ιουλίου 2023, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αποστόλου Βαρνάβα στη Λευκωσία το μνημόσυνο για τους πεσόντες κατά την Τουρκική εισβολή του 1974, χοροστατούντος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου, παρουσία του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκου Χριστοδουλίδη, της Προέδρου της Βουλής κ. Αννίτας Δημητρίου και εκπροσώπων της πολιτείας και των κομμάτων.

Την Ελληνική Κυβέρνηση εκπροσώπησε ο **Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Νικόλαος Χαρδαλιάς**.

Μετά το μνημόσυνο, ο **κ. Χαρδαλιάς** δήλωσε στους δημοσιογράφους:

«Δεν ξεχνάμε ούτε λεπτό τις οδυνηρές συνέπειες αυτής της βίαιης εισβολής. Δεν ξεχνάμε ότι 49 χρόνια μετά, το 37% της νήσου μας παραμένει υπό Τουρκική

κατοχή. Αθήνα και Λευκωσία συντονισμένα εργαζόμαστε για την επανένωση του νησιού, για την εξεύρεση μιας βιώσιμης, δίκαιης, λειτουργικής λύσης στη βάση των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, η οποία θα πρέπει να διασφαλίζει την απόσυρση των κατοχικών στρατευμάτων και, κυρίως, θα πρέπει να απαλλάξει τον κυπριακό λαό από τις αναχρονιστικές εγγυήσεις. Εργαζόμαστε πυρετωδώς και νομίζω ότι θα υπάρχει πρόοδος την επόμενη περίοδο».

Τον επιμνημόσυνο λόγο εκφώνησε ο Υπουργός Γεωργίας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος κ. Πέτρος Ξενοφώντος.

Αναλυτικά:

Για ακόμα μια φορά, κατακαλόκαιρα, ο ήχος των σειρήνων της Πολιτικής Άμυνας φέρνει στο νου και στις καρδιές μας τη φρίκη εκείνου του καλοκαιριού...του καλοκαιριού που έγινε ορόσημο για τις ζωές μας, που μοίρασε τις ζωές μας στο πριν και στο μετά! Ο ήχος τους δημιουργεί ένα σφίξιμο στα στήθια, έναν πόνο στη ψυχή, ένα παράπονο αναπάντητο κι ο νους δεν παύει ν' αναρωτιέται πώς έγινε τούτο το κακό! Είναι δύσκολο να το χωρέσει ο νους του ανθρώπου! Όπως γράφει

και ο ποιητής:

Είναι δύσκολο να πιστέψω πως μας τους έφερε

η θάλασσα της Κερύνειας.

Είναι δύσκολο να πιστέψω πως μας τους έφερε

η αγαπημένη θάλασσα της Κερύνειας.

(Κώστας Μόντης, Στιγμές της Εισβολής)

Με τέτοια αισθήματα βαθιάς συγκίνησης, θλίψης, αλλά και εθνικής υπερηφάνειας για τους πεσόντες, τελούμε σήμερα ξανά το ετήσιο εθνικό μνημόσυνο των πεσόντων κατά την τουρκική εισβολή του 1974. Γιατί σε τέτοιες επετείους η μνήμη είναι ιερή παρακαταθήκη, και για τους νεκρούς είναι η λιγότερη αλλά και η πιο αναγκαία τιμή που τους πρέπει. Παράλληλα, αναπέμπουμε δέηση και προσευχόμαστε για την ανεύρεση των αγνοουμένων μας, τη διακρίβωση της τύχης τους και τη λύτρωση των οικογενειών τους, οι οποίες τόσα χρόνια μετά την τουρκική εισβολή εξακολουθούν να ζουν με τον πόνο, την οδύνη και τα αναπάντητα ερωτήματα. Κάθε φορά που τελείται η νεκρώσιμη ακολουθία για κάποιον αγνοούμενο που ταυτοποιήθηκαν τα οστά του, έστω και αν πέρασαν πέντε δεκαετίες σχεδόν, ο πόνος δεν είναι λιγότερο πόνος και το κενό της απώλειας δεν το συμπληρώνει κανένας λόγος, καμιά επιθανάτια τιμή.

Απλήρωτο παραμένει το χρέος και η οφειλή μας απέναντι στους νεκρούς, απλήρωτο χρέος και οφειλή και απέναντι στους επιζήσαντες, όσο παραμένει ανοικτή και αιμορροούσα η πληγή της μοιρασμένης πατρίδας.

Σαν να μην έφταναν τα δραματικά γεγονότα του ’63-’64, του ’68, που επέφεραν βαριές πληγές και απώλειες ανάμεσα στις δύο μεγάλες κοινότητες της μικρής μας κοινής πατρίδας και σκόρπισαν τον φόβο και την καχυποψία στις καρδιές των απλών ανθρώπων αυτού του τόπου. Σαν να μην έφτανε η υπόθαλψη και η συντήρηση της εχθρότητας ανάμεσα στις κοινότητες των Ελλήνων και των Τούρκων της Κύπρου ήρθε να προστεθεί στις αρχές του ’70 η διχόνοια και η εμφύλια σύγκρουση μεταξύ των Ελλήνων, ενώ η Τουρκία καραδοκούσε.

Όταν στις 15 Ιουλίου του 1974, η στρατιωτική χούντα των Αθηνών, και οι Ελληνοκύπριοι συνεργάτες της στο νησί, πραγματοποίησαν πραξικόπημα για να ανατρέψουν τη δημοκρατικά εκλελεγμένη Κυβέρνηση της Κύπρου, το δράμα της νεότερης ιστορίας του τόπου ξετυλιγόταν και κορυφωνόταν στην τελευταία του

πράξη και η τραγωδία ήταν το φυσικό επακόλουθο. Οι αποτρόπαιες ενέργειες εναντίον της συνταγματικής τάξης της Κύπρου και της Δημοκρατίας οδήγησαν, λίγες μέρες αργότερα, στο δεύτερο έγκλημα σε βάρος του κυπριακού λαού Ελληνοκυπρίων, Τουρκοκυπρίων, Μαρωνιτών, Αρμενίων και Λατίνων.

Στις 20 Ιουλίου η Τουρκία, χρησιμοποιώντας το πραξικόπημα ως πρόσχημα, εισέβαλε στην Κύπρο, κατά παράβαση του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ και των αρχών που διέπουν τις διεθνείς σχέσεις, για να αποκαταστήσει δήθεν τη συνταγματική τάξη. Τον Αύγουστο, εντελώς αδίστακτη, ολοκλήρωσε την καταστροφή.

Στην πραγματικότητα, η Τουρκία εισέβαλε στο νησί για να υλοποιήσει τα άνομα σχέδια και τον στόχο της να διχοτομήσει την Κύπρο. Το πρόσχημα της προστασίας των Τουρκοκυπρίων ανατρέπεται από την αποψίλωση του τόπου από τους Τουρκοκύπριους, τον υποχρεωτικό περιορισμό τους από την Τουρκία στην κατεχόμενη γη μας, τον περιορισμό των ελευθεριών τους, την αλλοίωση του δημογραφικού χαρακτήρα της κοινότητάς τους, τη στοχευμένη εισροή εποίκων και τη δημιουργία συνθηκών εκφοβισμού.

Πέντε σχεδόν δεκαετίες μετά την τουρκική εισβολή, το επιχείρημα της αποκατάστασης της συνταγματικής τάξης διαψεύδεται από τις ιδίες τις ενέργειες του κατακτητή.

Συμπληρώνονται φέτος 49 ολόκληρα χρόνια από εκείνο το ματωμένο καλοκαίρι του 1974 που άφησε το στίγμα του στις ψυχές όλων μας, που σημάδεψε για πάντα, με τον χειρότερο τρόπο την ιστορία της μικρής μας πατρίδας. Πέρασαν ήδη 49 χρόνια θλίψης, αγωνίας, αγώνα και προσμονής.

Η τραγωδία για την ελληνική κοινότητα και για τις άλλες κοινότητες του νησιού υπήρξε πολλαπλάσια, οι απώλειες σε περιουσίες και σε ανθρώπους ασύγκριτα μεγαλύτερη!

Η απαράδεκτη κατάσταση που δημιουργήθηκε με την τουρκική εισβολή και τη συνεχιζόμενη κατοχή μεγάλου μέρους της πατρίδας μας, δυστυχώς παγιώνεται συνεχώς. Η Τουρκία επιδεικνύει εδώ και δεκαετίες την ίδια αδιάλλακτη στάση και συνεχίζει την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τον σφετερισμό των περιουσιών μας, τον εποικισμό, την καταστροφή του περιβάλλοντος, την καταστροφή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και την αξίωση μόνιμης παρουσίας τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο, περιφρονώντας το ευρωπαϊκό κεκτημένο και αγνοώντας το διεθνές δίκαιο.

Σε αυτή τη λαίλαπα της τουρκικής εισβολής αντιστάθηκαν τα στρατευμένα παιδιά της Κύπρου και οι έφεδροι όσο καλύτερα μπορούσαν. Αγωνίστηκαν άνισα να κρατήσουν ελεύθερη κάθε σπιθαμή γης, σε έναν άνισο αγώνα που ήταν συν τοις άλλοις εκ προοιμίου προδομένος και χαμένος.

Στο πλάι των μαχητών της Εθνικής Φρουράς, οι οποίοι το καλοκαίρι του 1974 κλήθηκαν να αποκρούσουν την τουρκική επιθετικότητα, βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή τα παιδιά της ΕΛΔΥΚ, καθώς και οι καταδρομείς της Α΄ Μοίρας, που κατέφθασαν στο νησί με την ηρωική επιχείρηση «ΝΙΚΗ». Τα παιδιά της Ελλάδος πολέμησαν γενναία προτάσσοντας τα στήθη τους με αστείρευτο ηρωισμό απέναντι στους πολυάριθμους και πάνοπλους Τούρκους στρατιώτες.

Παρά τη συντριπτική υπεροπλία των επιτιθέμενων, τόσο ως προς τον αριθμό των στρατιωτών όσο και ως προς τον εξοπλισμό και την αεροπορική στήριξη, η αντίσταση των Ελληνοκυπρίων και Ελλαδιτών μαχητών, το 1974, υπήρξε απεγνωσμένη αλλά αληθινή.

Τιμή σ’ εκείνους όπου στη ζωή των

όρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες.

Ποτέ από το χρέος μη κινούντες·

Και περισσότερη τιμή τούς πρέπει

όταν προβλέπουν (και πολλοί προβλέπουν)

πως ο Εφιάλτης θα φανεί στο τέλος,

κι οι Μήδοι επιτέλους θα διαβούνε.

(Κωνσταντίνος Καβάφης, Θερμοπύλες)

Η προδοσία του Εφιάλτη ήταν παρούσα από την αρχή!

Ο πατριωτικός αλτρουισμός και η διάθεση αυτοθυσίας των πολεμιστών και των πεσόντων του 1974 για την πατρίδα και την ελευθερία έδωσαν συνέχεια στη μακρά παράδοση φιλοπατρίας και ελευθεροφροσύνης που βγαίνει μέσα από την ιστορία του κυπριακού ελληνισμού.

Ως γνήσιοι απόγονοι των ηρώων του Έθνους επέδειξαν απαράμιλλο θάρρος, πληρώνοντας βαρύτατο φόρο αίματος στον αγώνα προάσπισης των ιερών και οσίων του Ελληνισμού στο νησί μας και γράφοντας χρυσές σελίδες γνήσιας ελληνικής ανδρείας και μαχητικότητας.

Οι αριθμοί των νεκρών και των τραυματιών τεκμηριώνουν το μέγεθος της θυσίας και της προσφοράς. Εκατοντάδες οι ανθρώπινες ζωές που έσβησαν στα ματωμένα πεδία των μαχών και στα συντρίμμια των ισοπεδωμένων κτηρίων από τους βομβαρδισμούς. Χιλιάδες οι ανθρώπινες ζωές που στιγματίστηκαν για όλη την υπόλοιπη ζωή τους από τις συνέπειες της καταστροφής.

Γυναικόπαιδα και ηλικιωμένοι, με τον τρόμο στα μάτια, πανικοβλημένοι και χωρίς προορισμό, έπαιρναν τον δρόμο της προσφυγιάς, ξεσπιτωμένοι, αναζητώντας φυγή και σωτηρία από την κόλαση του πολέμου.

Στη θύμησή μας έρχεται έντονη η εικόνα των μαυροφορεμένων μανάδων των αγνοουμένων μας μέρα και νύχτα στα οδοφράγματα, να αναζητούν με βουβό δάκρυ την αλήθεια για την τύχη των παιδιών τους.

Μπροστά στην προσφορά όλων αυτών που θυσιάστηκαν υπερασπιζόμενοι την πατρίδα μας, αποτίουμε ύψιστο φόρο τιμής και αναλογιζόμαστε ταυτόχρονα τη δική μας ευθύνη έναντι της ιστορίας μας.

Αποτελεί ιστορική μας ευθύνη η αποκατάσταση του δικαίου και της νομιμότητας.

Έχουμε υποχρέωση έναντι όλων αυτών που θυσιάστηκαν για τη δικαιοσύνη και την ελευθερία της πατρίδας μας, να συστρατευτούμε στην κοινή προσπάθεια, με όραμα, αποφασιστικότητα, αλλά και με σωφροσύνη, προκειμένου να αρθούν τα σημερινά αδιέξοδα.

Δεν μπορούμε και δεν επιτρέπεται να αγνοήσουμε το γεγονός ότι η Τουρκία

συνεχίζει να παραβιάζει τα Ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών, τις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και τα Συμπεράσματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τα οποία καταδικάζεται η στρατιωτική εισβολή και η παρατεταμένη κατοχή των εδαφών της πατρίδας μας.

Δεν μπορούμε επίσης να παραγνωρίζουμε την προκλητική και αδιάλλακτη στάση που τηρεί η Άγκυρα, αναφορικά με την απαράδεκτη πρόταση «λύσης δύο ανεξάρτητων κρατών», η οποία δεν αποτελεί και δεν πρόκειται να αποτελέσει εκ μέρους μας επιλογή λύσης του Κυπριακού.

Παρ' όλες όμως τις προκλητικές αξιώσεις της Τουρκίας, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Νίκος Χριστοδουλίδης, με ισχυρή βούληση, καταβάλλει συνεχείς και άοκνες προσπάθειες για επίτευξη ενισχυμένης εμπλοκής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διαδικασία διαλόγου επίλυσης του Κυπριακού. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί το καλύτερο εχέγγυο για την επανένωση του νησιού, για την ομαλή συμβίωση όλων των νόμιμων κατοίκων του.

Ως Κυπριακή Δημοκρατία επιδιώκουμε μια δίκαιη, βιώσιμη και λειτουργική λύση. Μια λύση η οποία θα απελευθερώσει την πατρίδα μας και θα επιτρέπει στον λαό μας, μετά από 49 χρόνια συνεχών προσπαθειών και μέσα από ιστορικούς συμβιβασμούς, να διαβιώνει ενωμένος σε συνθήκες ασφάλειας και ευημερίας.

Αυτή την κληρονομιά κουβαλάμε και προς αυτή την κατεύθυνση έχουμε την υποχρέωση να βαδίσουμε.

Αυτό είναι το απλήρωτο χρέος και η οφειλή μας απέναντι στους ήρωές μας.

Αιωνία ας είναι η μνήμη των πεσόντων του 1974 για την ελευθερία της πατρίδας μας. Τους χρωστούμε τον αγώνα για την ελευθερία της πατρίδας μας.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

Τύμβος Μακεδονίτισσας: Επιμνημόσυνη δέηση για τους πεσόντες κατά την Τουρκική εισβολή

Χριστοδουλίδης: Κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να επαναρχίσουν συνομιλίες για το Κυπριακό

Περισσότερες φωτογραφίες:

(Πηγή-Φωτογραφίες: Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών)